

בש"פ 4477/22 - פארס צואלחה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4477/22

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: פארס צואלחה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת בתיק עמ"ת 66006-06-22 שניתנה ביום 1.7.2022 על ידי כבוד הושפט ח' סבאג

בשם המבקש: עו"ד מוחמד עומרי

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ח' סבג) מהיום, 1.7.2022, בעמ"ת 66006-06-22, על פיה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בטבריה (השופט י' נבון) מיום 30.6.2022 במ"ת 34838-06-22 בה הורה על מעצרו של המבקש, בעודו אסיר, עד ליום 3.7.2022. אציין שהבקשה שלפניי הוגשה בצהרי יום שישי ודיון בעניינו של המבקש קבוע לפניי בית משפט השלום ביום ראשון, 3.7.2022 בשעה 08:30.
2. לאחר שעיינתי בבקשה ובצירופותיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות מטעמיו של בית המשפט המחוזי.
3. אזכיר תחילה, כי על פי הכלל, בקשת רשות לערור תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, ולפיה תינתן רשות לערור רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כאשר מתקיימות נסיבות ייחודיות המעלות חשש לעיוות דין המצדיקות התערבות (ראו: בש"פ 4215/14 עואד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.6.2014); בש"פ 8684/19 מוגנדף נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (6.1.2020); בש"פ 6513/20 אלמלך נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.10.2020)).

4. הבקשה שלפניי אינה נכנסת לגדרם של אותם מקרים חריגים (ראו והשוו: בש"פ 6733/19 חבשי נ' מדינת ישראל (13.10.2019)). כפי שציין בית המשפט המחוזי, החלטת בית משפט השלום ניתנה לאחר שקיים דיון בבקשה למעצרו של המבקש ביום 29.6.2022, בנוכחות המבקש, שמע את טיעוני הצדדים ותיק החקירה הוגש לעיונו, ודחה את הדיון למתן החלטה. לפיכך ההחלטה על מעצרו הארעי של המבקש ניתנה לאחר מיצוי זכות הטיעון שלו (ראו והשוו: בש"פ 8276/20 בסול נ' מדינת ישראל (29.211.2020)). יתר על כן, ואף זאת ציין בית המשפט המחוזי, מדובר בבקשה חסרת משמעות מעשית, שעה שבית משפט השלום הורה על מעצרו של המבקש עד ליום ראשון, 3.7.2022, מועד בו נקבע כאמור דיון בעניינו, ובשעה שעד למועד זה הוא עודנו אסיר.

5. הבקשה נדחית, אפוא.

ניתנה היום, ב' בתמוז התשפ"ב (1.7.2022).

ש ו פ ט ת
